

Slovenci na Štajerskem in Koroškem se umikajo, oziroma se bodo umikali, v številkah, dokler bo tak režim in dokler zavednost ne bo prodrla; na Češkem je pa Nemcev kljub prištetim Židom 1880 in 1900 sedaj relativno manj nego pred pol stoletjem; na Moravskem jih je kljub Židom samo toliko kot preje, slabše zanje je v Šleziji, v Bukovini so jim prišteli 1880 in 1900 vse Žide. Poljakov je bilo v Galiciji 1880 51·5⁰/₀, v Šleziji 28·1, 1900 pa 54·8 in 33·2. Navidezno v nasprotju z gori omenjeno knjižico o Bukovini opazimo nazadovanje Rusinov od l. 1846. do 1900. za par odstotkov; vzrok je iskati v priseljevanju Židov; Rumuni so pa padli od 38⁰/₀ leta 1846. na 33·2⁰/₀ leta 1880. in na 31·7⁰/₀ koncem l. 1900.

Na Ogrskem je vladajoče pleme Madjarov zelo asimiliralo; Madjarov je bilo l. 1846. 36·5⁰/₀, 1900. pa 45·4. In vendar nam časopisi vsak dan poročajo,

da je prešlo toliko in toliko občin v rumunske, slovaške ali pa nemške roke! Šetje je umetno in odstotki nam ne pokažejo prave slike. Srbi in Hrvatje n. pr. so padli po štetju od 1846 do 1900 s 16·4 na 14·2⁰/₀; Rumuni 17·0 in 14·5, Nemci 10·3 in 11·1 (čudno, Sasi), Slovaki 13·2 in 10·5 (poleg umetnega štetja tudi izseljevanje), Rusini 3·4 in 2·2, Slovenci pa 0·3 in 0·5!, 1846 so jih našeli 44.862, 1900 jih je bilo pa 98.941, in sicer 79.066 na Ogrskem, 19.875 pa na Hrvaškem in v Slavoniji. Ciganov tudi po jeziku je bilo 1900: 61.658, ciganov sploh pa 274.940, od teh 169.906 na Erdeljskem.

Kakor že omenjeno, so se katoliki na Ogrskem zelo pomnožili, 1857—1900 za 51·8⁰/₀, pravoslavni samo za 15·4, helvetiška konfesija 34·3, avgsburška 33·5 itd.

Zanimivo bo primerjanje, ko dobimo podatke lanskega ljudskega štetja.

Ob jezeru.

Zložil Vekoslav Remec.

Jesen neslišno gre skoz drevored,
vrše kostanji, listje pada, pada,
brez ognja, truden, mrtev vsak pogled,
kot da ugaša v duši zadnja nada.

Pod sivim nebom jezero šumi,
beže v daljavo splašeni valovi —
kje svetla jadra ste veselih dni,
da pojde z njimi duša k sreči novi?

Ah, padla so . . . Vsa sreča: bežni vali —
jaz mračno, nemo vanje zrem
in v dušo mi blešče spomini žali
kot nad grobovi cveti krizantem.

V parku.

Zložil Vekoslav Remec.

V temó gubijo neme se aleje,
ves z zvezdami je posejan tolmun —
korak lahak — nekdo se tiho smeje —
spet mir — le v dalji pesem plahih strun.

Poznaš to pesem li, devojka moja:
Pod temnim nebom siva vas molči;
tam morda mamka moja, morda tvoja
prebridko za najdražjim se solzi . . .

